

Dosarul nr. 2ra-171/2022
2-20081521-01-2ra-11022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

Î N C H E I E R E

25 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Pricop Claudia,
reprezentată de avocatul Mazur Svetlana,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Pricop Claudia împotriva Alei Levițchi cu privire la încasarea pensiei de
întreținere,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2020, Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Alei Levițchi cu privire la încasarea
pensiei de întreținere.

În motivarea acțiunii a indicat că, din relațiile de căsătorie are două fiice
biologice, Levițchi Ala și Pricop Galina. Fiica Levițchi Ala locuiește împreună cu
ea în același apartament, iar Pricop Galina locuiește separat.

A relatat reclamanta că este pensionară și are 75 de ani, pensia lunară
constituie 1 595 de lei. Din banii acordați de stat, își achită de una singură
serviciile comunale, astfel, pentru luna iunie 2020 a achitat 582 de lei din 802 de
lei, pentru produse alimentare, igienice și medicamente. Aceste surse sunt
insuficiente pentru a se întreține lunar, deseori este nevoită să renunțe la multe
lucruri din cauză că nu dispune de mijloace financiare.

A menționat că, fiica Pricop Galina o ajută financiar, contribuie și la achitarea
serviciilor comunale, careva pretenții materiale față de aceasta nu are. Fiica
Levițchi Ala care locuiește împreună cu ea, nu contribuie cu nimic la achitarea
cheltuielilor de gospodărie (servicii comunale, produse alimentare și igienice). Or,
ultima are posibilitate financiară, deoarece este angajată în câmpul muncii și
primește salariul lunar în sumă de 4000-5000 de lei și alte persoane la întreținere
nu are, unicul fiu al acesteia este major fiind angajat și în muncă.

A invocat că conform ultimelor date de la Biroul Național de Statistică

minimul de existență lunar pentru un pensionar, în oraș, este de 1 946 de lei. Astfel, având două fiice care ar trebui să-i acorde un ajutor financiar și deoarece doar fiica Pricop Galina își onorează obligațiunile sale și o ajută, este nevoită să solicite de la fiica Levițchi Ala pensie de întreținere lunară în sumă de 973 de lei.

A solicitat reclamanta încasarea din contul pârâtei a pensiei de întreținere în mărime de 33 300 de lei, pentru perioada iulie 2017-iunie 2020 și a pensiei de întreținere în mărime de 973 de lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată și până la sfârșitul vieții.

Prin hotărârea din 01 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Pricop Claudia împotriva Alei Levițchi.

S-a încasat de la Levițchi Ala în beneficiul mamei sale, Pricop Claudia, pensia pentru întreținere, în mărime de 973 de lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată – 03 iulie 2020 și până la sfârșitul vieții acesteia.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Levițchi Ala în bugetul de stat taxa de stat în sumă de 150 de lei.

La 30 martie 2021, Levițchi Ala a declarat apel împotriva hotărârii din 01 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 29 iulie 2021, Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana, a depus cerere de apel incident, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Levițchi Ala și s-a menținut hotărârea din 01 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Pricop Claudia împotriva Alei Levițchi cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

Prin decizia suplimentară din 23 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel incident depusă de Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana, împotriva hotărârii din 01 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a concluzionat că, pensia lunară a reclamantei în sumă 1 595 de lei este mai mică decât minimul de existență stabilit pentru pensionari în semestrul I al anului 2019, care este de 1 946,90 de lei, conform informației statistice a Biroului Național de Statistică.

Astfel, la actele cauzei au fost prezentate probe care confirmă faptul că Pricop Claudia este pensionară, având o pensie în mărime de 1 595 de lei. Respectiv, la caz, sunt întrunite temeiurile încasării pensiei de întreținere, ținând cont de faptul că, răspunderea pentru îngrijirea și întreținerea părinților inapți de muncă revine în primul rând copiilor și anume Alei Levițchi și Galinei Pricop. În această ordine de idei, Colegiul a relevat că copiii sunt obligați să-și întrețină părinții inapți, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență. Or, instanța de fond corect și întemeiat a dispus încasarea pensiei de întreținere a părintelui inapt în mărime de 973 de lei lunar, acest quantum fiind unul rezonabil.

Cu referire la solicitarea privind încasarea pensiei de întreținere pentru perioada iulie 2017-iunie 2020 în mărime de 33 300 lei, prima instanță, corect a respins-o ca neîntemeiată, deoarece nu a fost probat acest fapt și anume că Levițchi Ala nu i-a acordat ajutor financiar niciodată.

Astfel, în lipsa unor argumente coerente și convingătoare, precum și a unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

La 30 noiembrie 2021, Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, Levițchi Ala nu contribuie financiar la întreținerea mamei sale, Claudia Pricop și nu-i acordă ajutorul financiar necesar, eschivându-se de la aceasta. A mai indicat recurenta că instanțele de judecată, nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei și anume cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru perioada anterioară adresării în instanța de judecată.

A mai relatat recurenta că Levițchi Ala nu i-a acordat ajutor financiar niciodată, astfel, solicitarea privind încasarea sumei de 33 300 de lei, pentru perioada anterioară de 3 ani de zile, o consideră una legală și întemeiată.

La 11 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs depusă de către Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 96).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 09 noiembrie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 30 noiembrie 2021, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helters c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Pricop Claudia, reprezentată de avocatul Mazur Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh